

Sygn. akt XI Ka 589/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech – spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Józwiakowska

SO Ewa Bogusz - Patyra

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 roku

sprawy A. C.

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku

z dnia 19 marca 2013 r. sygn. akt II K 850/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że należną opłatę za pierwszą instancję ustala na kwotę 600 (sześćset) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 600 (sześćset) złotych opłaty oraz 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

XI Ka 589/13

UZASADNIENIE

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego, jako oczywiście bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wobec nie złożenia przez strony wniosku o uzasadnienie wyroku Sąd Okręgowy odstąpił od sporządzenia uzasadnienia orzeczenia wyjaśniającego przyczyny, z powodu których apelacja została uznana za oczywiście bezzasadną (art. 457 § 2 kpk).

Uzasadnienia wymagała jedynie korekta orzeczenia sądu I instancji dokonana przez Sad Okręgowy z urzędu. Wyrok Sądu Rejonowego dotknięty był, bowiem uchybieniem w zakresie wysokości opłaty zasądzonej od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa.

Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwa karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze stu pięćdziesięciu stawek dziennych po dziesięć złotych każda stawka.

Zgodnie z treścią art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r nr 49 poz. 223 z późn. zm.) skazany w pierwszej instancji obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 300 złotych w razie skazania na karę pozbawienia wolności do dwóch lat. Z kolei, stosownie do unormowania art. 3 ust. 1 w/w ustawy, w razie orzeczenia grzywny obok kary pozbawienia wolności, skazany jest obowiązany uiścić opłatę w wysokości 20 % od kwoty wymierzonej grzywny.

Mając zatem na uwadze powyższe wysokość opłaty należnej od oskarżonego należało ustalić w łącznej wysokości 600 złotych, a nie zaś w wysokości 300 złotych jak błędnie w tym zakresie orzekł Sąd Rejonowy w treści zaskarżonego wyroku.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku w sposób wskazany w części dyspozytywnej swego wyroku.

Nie stwierdzając zaś innych uchybień w postępowaniu przed Sądem I instancji, które uzasadniałyby potrzebę dalszej zmiany wyroku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w tym z przyczyn wskazanych w treści art. 439 kpk oraz art. 440 kpk, Sąd Okręgowy w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Rozstrzygnięcie o opłacie za II instancję oraz o wydatkach postępowania odwoławczego znajduje uzasadnienie w treści art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 636 § 1 kpk.